Dosarul nr. 1r-85/2026 I instanţă
Nr. PIGD 1-26026511-05-1r-21072026 Judecător Gîscă Oxana

Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E
În numele Legii

17 septembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri și Colev Grigori

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursurile declarate de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele inculpatului Petrache Andrei și de către inculpatul Petrache Andrei împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 29 iunie 2026, adoptată pe cauza penală în privința lui:

Petrache Andrei Ivan, născut la *****, IDNP *****, originar din or. Durlești, mun. Chișinău, domiciliat în raionul Cimișlia, satul Fetița, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în cîmpul muncii, nesupus militar, concubinează, doi copii minori la întreținere, cu studii medii, nu deține titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, lipsesc date despre dizabilitate, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, pe această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau arest, cu antecedente contravenționale, anterior condamnat,

- prin sentința din 30 mai 2005 a Judecătoriei sect.

Rîșcani (nr. 1-613/2005), menținută prin decizia din 18 octombrie 2005 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 317 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 85 din Codul penal, prin adăugarea parțială a pedepsei neexecutate prin sentința anterioară a Judecătoriei Cimișlia din 20 februarie 2002, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 03 (trei) ani și 06 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- prin sentința din 24 aprilie 2013 a Judecătoriei Cimișlia (nr. 1-64/2013), în baza art. 186 alin. (2) lit.c) din Codul penal, fiind încetat procesul penal în legătură cu împăcarea cu partea vătămată;

- prin sentința din 08 iulie 2013 a Judecătoriei Cimișlia (nr.1-92/2013), casată prin decizia din 26 noiembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată parțial sentința în partea numirii pedepsei, în baza art. 2011 alin.(1) din Codul penal, cu aplicarea art. 80 și art. 82 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 04 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- prin sentința din 21 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central (nr.1-198/2019), menținută prin decizia din 17 august 2020 a Curții de Apel Cahul și decizia din 22 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, în baza art. 179 alin.(2), art. 172 alin. (1), art. 171 alin.(1) din Codul penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis,

- ***învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.2011 alin. (2) lit.a[1]) Cod penal al Republicii Moldova,***

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia, de la data de 04 martie 2026 până la data de 29 iunie 2026. (vol.II, f.d.1, 43-59)

Judecătoria Cimişlia a pronunţat sentinţa la data de 29 iunie 2026. (vol.II, f.d.43-59)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud sediul Comrat la data de 21 iulie 2026. (vol.II, f.d.85)

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

<u>În fapt:</u>

Prin sentința judecătoriei Cimişlia din 29 iunie 2026, Petrache Andrei Ivan, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 2011 alin. (2) lit. a[1]) din Codul penal, prin aplicarea prevederilor art. 80[1] din Codul penal, şi, în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 01 (unu) an, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin. (3), pct. 11) din Codul de procedură penală, s-a aplicat în privința condamnatului Petrache Andrei Ivan măsura preventivă sub formă de arest preventiv, până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Termenul executării pedepsei stabilită lui Petrache Andrei Ivan sub formă de închisoare urma a fi calculat din momentul reținerii inculpatului.

Sentința în partea executării măsurii preventive arestul preventiv aplicată în privința lui Petrache Andrei Ivan a fot expediată imediat spre executare către inspectoratul de poliție și penitenciar, conform competenței.

S-a încasat din contul lui Petrache Andrei Ivan, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 544 (cinci sute patruzeci și patru) lei. (vol.II, f.d.43-59)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a reţinut, că Petrache Andrei Ivan, la 29 noiembrie 2025, în intervalul cuprins între ora 19:00 - 19:30, aflându-se la domiciliul amplasat în s. Fetița, r-nul Cimișlia, domiciliu în care locuiește împreună cu concubina sa, Bargan Oxana și fiul ei minor, *****, ***** astfel Petrache Andrei și ***** întrunind calitatea de membri ai familiei

stipulate de art. 133[1] lit. a) din Codul penal, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, precum și cunoscând cu certitudine că ***** nu a împlinit vârsta majoratului, din motiv că ultimul nu a reacționat la observațiile lui de a închide telefonul mobil și a face temele pentru acasă, i-a aplicat minorului, ***** o lovitură cu pumnul în regiunea feței, ca rezultat cauzându-i leziuni corporale sub formă de echimoză în jurul ochiului stâng și hemoragie sub conjunctiva ochiului stâng, leziuni care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202514D0257 din 13.12.2025, au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent-dur prin mecanismul de lovire, generează dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau sănătății.

Astfel, acțiunile lui Petrache Andrei Ivan au fost încadrate în prevederile art.2011 alin. (2) lit.a[1]) Cod penal, *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, care au provocat vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății, săvârșite cu bună știință asupra unui minor*.

La data de 01 iulie 2026, avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele inculpatului Petrache Andrei, ne fiind de acord cu sentința emisă a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 29.06.2026 prin care Petrache Andrei a fost condamnat în baza art. 2011 alin.(2) lit.a[1]) Cod penal al RM la închisoare pe un termen de 01 (unu) ani și pronunțarea unei noi hotărâri privind aplicarea față de Petrache Andrei a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. (f.d.69-70)

În motivarea recursului a indicat, că instanța de fond incorect a dat apreciere circumstanțelor cauzei și a aplicat o pedeapsă în temeiul art. 80[1] Cod Penal sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, indică că în ședință de judecată Petrache Andrei, a solicitat examinarea cauzei penale în temeiul art. 364[1] CPP, înaintând în acest sens cererea respectivă, care a fost admisă de instanța de judecată.

În temeiul articolului 80[1] Cod Penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a

prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1—182, 239-240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264^1, 324-335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Consideră, că aprecierea instanței asupra aplicării pedepsei este contrară normelor legale în vigoare.

Invocă că deși inculpatul și-a recunoscut vina în cele comise și a solicitat ca judecata să se desfășoare în procedură simplificată, consideră că instanța urma să aplice ca pedeapsă ore neremunerate de muncă în folosul comunității, deoarece inculpatul este unicul întreținător al familiei, și-a recunoscut vina și se căiește de cele comise, cu victima s-a împăcat, iar pretenții de ordin moral material nu are.

Mai mult ca atât circumstanțele în care a fost comisă această faptă penală, dar și starea în care se afla făptuitorul, pe care o consideră a fi o stare de afect ce a diminuat temporar capacitatea inculpatului de a-și dirija acțiunile, survenită brusc ca răspuns, or ca reflex de sine apărare la acțiunile imorale ale victimei- care a lovit inculpatul cu piciorul stâng în abdomen.

Or, prin prisma art. 79 Cod Penal instanța poate aplica o pedeapsă mai blândă, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

La caz constată faptul că Petrache Andrei prin cumul de sentințe, anterior a fost condamnat la 6 ani privațiune de libertate, însă de către aceasta au fost comise infracţiuni mai puțin grave, pentru care legea penala prevede închisoare pe un termen de până la 5 ani, astfel acesta ispășind pedeapsa, a fost eliberat în anul 2022.

În corelare cu cele expuse supra, constată că la moment antecedentele penale pentru faptele comise sunt deja stinse, iar ca efect acestea nu pot avea consecințe juridice negative în corelare cu prezenta cauză ori asupra aplicării unei soluții mai aspre la caz.

Potrivit articolului 111 alin. (1) Cod Penal al R.M, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele: g) condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave - dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei.

Conform pct. 4 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 8/2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale: Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă - până la cea mai aspră - detențiune pe viață. În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art.75 CP), o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârşirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Concluzia instanței cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată.

Conform pnct. 9 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 8/2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale: Nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârşirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a de criminalizat acțiunea comisă în trecut.

Conform pnct. 7 al Hotărârii Plenului CSJ nr. 8/2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale: În cazurile în care circumstanța ce atenuează sau agravează răspunderea penală (art.76-77 CP) este indicată în dispozițiile articolului Părții speciale a Codului penal, ca semn al componenței infracțiunii, în conținutul variante-tip sau în conținutul variantelor agravate, ea nu poate fi luată în considerare la stabilirea pedepsei pentru această infracțiune.

În cazurile în care circumstanța ce atenuează sau agravează răspunderea penală (art.76-77 CP) este indicată în dispozițiile articolului Părții speciale a Codului penal, ca semn al componenței infracțiunii, în conținutul variante-tip sau

în conținutul variantelor agravate, ea nu poate fi luată în considerare la stabilirea pedepsei pentru această infracțiune.

Însă necătând la aceste circumstanțe, consideră că instanța de fond a aplicat o pedeapsă aspră, fără a ține cont de principiul echității pedepsei, reieșind din fapta comisă, neargumentând de ce nu ar fi posibil aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de ore neremunerate în folosul comunității.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art.75 CP), o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârşirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă. din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Concluzia instanței cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată.

Potrivit art. 75 alin.2 CP în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Astfel conchide că la aplicarea pedepsei instanța de fond nu a argumentat de ce o altă pedeapsă mai blândă, ore neremunerate în folosul comunității, nu ar fi echitabilă.

Pedeapsa penală se aplică nu pentru a cauza suferințe fizice condamnatului sau să-i înjosească demnitatea, ci pentru a-i schimba concepțiile și convingerile greșite care l-au influențat în vederea comiterii infracțiunii și pentru a-i educa stima față de normele scrise și nescrise ale societății.

Astfel urmare a celor expuse, consideră că pedeapsa sub formă ore neremunerate în folosul comunității ar răspunde scopurilor pedepsei penale și este una echitabilă în raport cu fapta comisă, și își va atinge scopul de corectare.

La data de 09 iulie 2026, inculpatul Petrache Andrei, ne fiind de acord cu sentința emisă a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat: admiterea recursului, casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 29.06.2026 și pronunțarea

unei noi hotărâri privind aplicarea în privința sa a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. (f.d.83-84)

În motivarea recursului a menționat că instanța de fond nu a luat în considerație că a solicitat aplicarea în privința sa a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, de asemenea nu a luat în calcul că lucrează și întreține familia, urmează să gătească copiii de școală și grădiniță, totodată menționând că nu el a fost agresorul pe cazul dat ci ***** care l-a lovit cu piciorul și din reflex l-a lovit înapoi.

La data de 21 iulie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud sediul Comrat pentru judecarea recursurilor. (f.d.85)

Cu referire la termenul de înaintare a recursurilor, Completul de judecată constată că acestea sunt depuse în termen, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 29 iunie 2026, iar recursurile au fost depuse la data de 01.07.2026 și respectiv 09.07.2026, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordinea de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or, potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 30 iunie 2026, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererile de recurs. (f.d.88)

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursurilor invocate în conținutul acestora, ***Completul de judecată consideră necesar de a le respinge, ca fiind nefondate recursurile declarate de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele inculpatului Petrache Andrei și de către inculpatul Petrache Andrei împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 29 iunie 2026, din următoarele considerente.***

În conformitate cu art. 364[1] alin.(1) Cod de procedură penală, *până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală,

judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Potrivit art. 2 alin.(1)-(2) Cod penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „*pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa*”, (cauza *Krasulya contra Federației Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Completul de judecată

consideră că prima instanță în rezultatul aprecierii probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procesuale, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității probelor, precum și a coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia că faptele penale au fost săvârșite de inculpatul Petrache Ivan și corect au fost încadrate juridic ca infracțiune prevăzută de ***art.2011 alin. (2) lit.a[1]) Cod penal al Republicii Moldova***, precum și a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția acestuia în comiterea faptelor penale imputate.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că speța a fost examinată în instanța de fond în procedură simplificată conform art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La caz, Completul de judecată remarcă, că legalitatea și temeinicia sentinței primei instanțe este contestată de avocatul Bîcos Ștefăniță din numele inculpatului Petrache Andrei și de către inculpatul Petrache Andrei doar în partea stabilirii pedepsei ultimului, solicitând aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Completul a constatat, că instanța de fond corect a examinat şi acceptat cererea inculpatului Petrache Andrei privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, just a apreciat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că faptele au avut loc și au fost săvârșite de către inculpatul Petrache Andrei în circumstanțele descrise mai sus.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, Completul de judecată a conchis că aceasta corect a fost individualizată de către instanţa de fond.

Instanța de recurs menționează, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt şi de drept, circumstanţele cauzei cu referire la laturile penale ale infracțiunii imputate, just a încadrat acțiunile inculpatului Petrache Andrei ca constituind faptele penale prevăzute de art.2011 alin. (2) lit.a[1]) Cod penal al Republicii Moldova, stabilindu-i prin aplicarea prevederilor art.80[1] Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 01 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care se încadrează în limitele sancțiunilor stabilite de

Codul penal.

Astfel, cu referire la pedeapsa stabilită de instanța de fond inculpatului Petrache Andrei, Completul de judecată menționează că, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Conform prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie *echitabilă*, *legală* şi *individualizată*.

Ca urmare, pedeapsa penală este ***echitabilă*** atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea

aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Totodată, ***individualizarea*** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de recurs accentuează, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, instanța de recurs reține că, sancțiunea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.2011 alin. (2) lit.a[1]) Cod penal este – *se pedepseşte cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani*.

Instanța de recurs constată, că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei aplicate inculpatului, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de persoana lui Petrache Andrei, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, cât și de faptul că anterior inculpatul de

mai multe ori a fost condamnat real, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor analogice, ispășind pedeapsă sub formă închisoare.

Astfel, Completul de judecată reține că sancțiunea cu închisoare este prevăzută în infracțiunea comisă de către Petrache Andrei, astfel, instanța de fond corect a dispus „*în procesul de individualizare a pedepsei penale a evaluat în mod corespunzător faptul că, inculpatul Petrache Andrei anterior a mai comis fapte penale, ispăşind pedeapsă sub formă de închisoare cu executare, cu toate acestea însă, inculpatul nu s-a corectat şi este la o altă abatere la fel de la legea penală, săvârşind cu intenţie infracţiunea de violenţă în familie şi urmărind realizarea scopurilor pedepsei penale, şi anume reeducarea condamnatului, instanţa de judecată va stabili că ele vor fi atinse prin stabilirea inculpatului Petrache Andrei a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 01 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis care, luând în consideraţie caracterul şi gradul pericol al infracţiunii comise şi de personalitatea inculpatului, se apreciază ca fiind legală, întemeiată şi echitabilă*”.

Completul de judecată conchide, că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă, stabilită la limita minimă prevăzută de lege, or ținând cont de prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale.

Astfel, alegațiile părții apărării din conținutul recursului înaintat, instanța de recurs le apreciază ca fiind nefondate, or, anume această sancțiune penală sub formă de închisoare a fost corect apreciată de instanța de fond ca fiind sancțiunea care fiind aplicată va duce la restabilirea echității sociale perturbate prin acțiunile infracționale a inculpatului Petrache Andrei.

Mai mult ca atât, deși prin conținutul recursului înaintat, partea apărării a invocat faptul că: *deşi inculpatul şi-a recunoscut vina în cele comise şi a solicitat ca judecata să se desfăşoare în procedură simplificată, considerăm că instanţa urma să aplice ca pedeapsă ore neremunerate de muncă în folosul comunităţii, deoarece inculpatul este unicul întreţinător al familiei, şi-a recunoscut vina şi se căieşte de cele comise, cu victima s-a împăcat, iar pretenţii de ordin moral material nu are*, totuși Completul de judecată, stabilește că pedeapsa sub formă de închisoare, potrivit normelor Codului penal, este ce-a mai acceptabilă sancțiune penală aplicată la moment acestuia și astfel, instanța de fond corect a conchis, că

„*instanța de judecată va respinge ca nefondate argumentele avocatului Bîcos Ștefăniță și care se referă la faptul că, inculpatul s-a împăcat cu partea vătămată, iar ultima nu are careva pretenții către inculpat și nu dorește aplicarea pedepsei față de acesta sub formă de închisoare, or, sub aspectul necesității corectării, reeducării inculpatului și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, poziția părții vătămate minore în cazul dat nu poate influența soluția instanței de judecată, așa cum partea vătămată este victima violenței în familie, inclusiv minor, care poate fi ușor manipulată pentru a da declarații în favoarea inculpatului*".

Astfel, analizând sentința judecătorească sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Petrache Andrei, Completul reține că prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, art. 61, art. 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

În opinia instanței de recurs pedeapsa stabilită inculpatului Petrache Andrei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului și a altor persoane.

Relevant este și faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, potrivit art. 61 Cod penal.

Totodată, Completul de judecată conchide asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Petrache Andrei, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Subsecvent, pedeapsa stabilită de către instanța de fond va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea

unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Reieșind din considerentele redate, Completul de judecată concluzionează, că argumentele invocate în cererile de recurs depuse de avocat în interesele inculpatului și de către inculpat sunt nefondate, nu pot servi temei de admitere a recursurilor vizate și nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Generalizând aspectele invocate, instanţa de recurs reţine că temeiurile invocate de către recurenți nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursurilor.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată va respinge recursurile declarate de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele inculpatului Petrache Andrei și de către inculpatul Petrache Andrei împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 29 iunie 2026, ca fiind nefondate, reținând în acest sens că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost reținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se resping ca nefondate recursurile declarate de avocatul Bîcos Ștefăniță în interesele inculpatului Petrache Andrei și de către inculpatul Petrache Andrei.

Se menține sentința judecătoriei Cimișlia din 29 iunie 2026, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Petrache Andrei Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.2011 alin. (2) lit.a[1]) Cod penal al Republicii Moldova.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori